

Brusel 21. prosince 2020
(OR. en)

14293/20

**Interinstitucionální spis:
2020/0331(CNS)**

**FISC 236
ECOFIN 1193**

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2020) 749 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE RADY, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o svěřené prováděcí pravomoci Komisi k vymezení významu pojmů použitých v určitých ustanoveních dané směrnice

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2020) 749 final.

Příloha: COM(2020) 749 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.12.2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kteřou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o svěření prováděcích pravomocí
Komisi k vymezení významu pojmů použitých v určitých ustanoveních dané směrnice**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

S ohledem na směrnici o DPH¹ nemá Komise v současnosti žádné prováděcí pravomoci. Jediným stávajícím nástrojem, který má Komise k dispozici na podporu jednotného uplatňování předpisů EU v oblasti DPH, je *poradní výbor* zřízený podle článku 398 směrnice o DPH (dále jen „výbor pro DPH“).

Výbor pro DPH se skládá ze zástupců členských států a Komise a projednává záležitosti týkající se uplatňování předpisů EU o DPH, které přednese Komise nebo některý členský stát. Jelikož se jedná o poradní výbor, může výbor pro DPH v současnosti schvalovat pouze nezávazné pokyny k uplatňování směrnice o DPH, zatímco závazná prováděcí opatření může přijímat pouze Rada na návrh Komise (článek 397 směrnice o DPH).

Zkušenosti ukazují, že tyto pokyny nezajišťují vždy jednotné uplatňování právních předpisů EU v oblasti DPH. Výboru pro DPH se například nedávno nepodařilo dospět k jednoznačným pokynům ohledně řady záležitostí souvisejících s praktickým uplatňováním ustanovení směrnice Rady (EU) 2018/1910 (směrnice týkající se tzv. rychlých řešení)². V důsledku toho uplatňují členské státy rozdílné přístupy k záležitostem, jako je například:

- otázka, zda je sklad stálou provozovnou osoby povinné k dani, či nikoli (pokud sklad, do něhož je zboží přepraveno v rámci režimu call-off stock, vlastní či si jej pronajímá osoba povinná k dani, která zboží přemísťuje),
- otázka, co se považuje za „malé ztráty“ nebo jak se má s těmito malými ztrátami zacházet pro účely režimu call-off stock,
- význam pojmu „dodavatel [...], který zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo na svůj účet prostřednictvím třetí osoby“ (čl. 36a odst. 3 směrnice o DPH).

Výboru pro DPH se nedávno rovněž nepodařilo dospět k jednoznačnému pokynu:

- ohledně toho, jak by mělo být pro účely DPH určeno místo poskytnutí služby, která spočívá v uskutečnění plnění v několika členských státech,
- ohledně toho, zda dodání zboží nebo poskytnutí služeb mezi sídlem společnosti usazené v jednom členském státě a skupinou pro účely DPH v jiném členském státě, která zahrnuje pobočku téže společnosti, představuje zdanitelné plnění pro účely DPH.

Tyto rozdíly pravděpodobně povedou k případům dvojího zdanění a budou znamenat právní nejistotu a dodatečné náklady pro podniky, což obvykle po uplynutí značné doby vyřeší až rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), jenž někdy vede k výkladu, který

¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006).

² Směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty pro obchod mezi členskými státy (Úř. věst. L 311, 7.12.2018, s. 3).

předtím většina členských států nesdílela (jako například v případě uplatňování „pravidel pro sdílení nákladů“)³. Může se dokonce stát, že rozhodnutí SDEU, vzhledem k tomu, že se týká konkrétní skutkové situace, neřeší veškeré nejistoty. K tomu došlo v případě týkajícím se uplatňování DPH u dodání mezi sídlem a pobočkou (ve spojení se skupinami pro účely DPH): ačkoli rozhodnutí SDEU ve věci *Skandia America*⁴ odstranilo řadu problémů, přetrvávají pochybnosti ohledně uplatňování DPH v situacích, jež přesně neodpovídají skutečnostem dané věci, která byla předložena SDEU.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se navrhuje změna směrnice o DPH za účelem zřízení výboru, který bude dohlížet na přijímání prováděcích aktů Komise v určitých oblastech DPH, jak bylo oznámeno ve sdělení o akčním plánu pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení⁵. V tomto ohledu je třeba zdůraznit tři aspekty:

– Za prvé, postupy projednávání ve výborech by se uplatňovaly pouze v souvislosti s omezeným souborem prováděcích pravidel k provedení ustanovení směrnice o DPH, u nichž je nezbytný společný výklad. Jakákoli změna směrnice o DPH bude, jako v současnosti, vyžadovat jednomyslnou shodu v Radě.

– Za druhé, snadnější přijímání společného výkladu ustanovení směrnice o DPH je v zájmu správců daně i podniků, jelikož rozdíly v této oblasti pravděpodobně povedou ke dvojímu zdanění, narušení hospodářské soutěže a dodatečným nákladům pro podniky. V tomto ohledu představuje postup projednávání ve výborech dlouholetý standardní přístup používaný v právu Unie k usnadnění vypracování těchto společných výkladů. Je třeba zmínit, že v oblasti nepřímých daní se již standardní postupy projednávání ve výborech používají v rámci správní spolupráce v oblasti DPH a spotřebních daní.

– Za třetí, Rada si ponechá své prováděcí pravomoci, pokud nespádají do striktně vymezené oblasti působnosti pravomoci Komise, zejména co se týká podstatných záležitostí, jež jsou pro členské státy obzvláště citlivé.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z článku 113 Smlouvy o fungování EU (dále jen „SFEU“). Tento článek stanoví, že Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity, neboť hlavní zjištěný problém spočívá právě v neharmonizovaném uplatňování konceptů obsažených ve směrnici o DPH ze strany členských států, což může vést ke dvojímu zdanění či k nezdanění, zejména v přeshraničních situacích. Tento problém nemohou vyřešit samy členské státy. Skutečnost, že Komisi jsou svěřeny

³ Rozsudky ze dne 4. května 2017, *Komise v. Lucembursko*, C-274/15, EU:C:2017:333; ze dne 21. září 2017, *DNB Banka*, C-326/15, EU:C:2017:719; ze dne 21. září 2017, *Aviva*, C-605/15, EU:C:2017:718 a ze dne 21. září 2017, *Komise v. Německo*, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ Rozsudek SDEU ze dne 17. září 2014, *Skandia America*, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Akční plán pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení, COM(2020) 312 final, 15.7.2020.

určité prováděcí pravomoci, umožní řešit rychleji a účinněji situace, které jsou výsledkem rozdílu ve výkladu a které obchodníkům způsobují problémy. Komisi bude přitom nápomocen výbor složený z odborníků na DPH z řad správců daně členských států, který bude mít tudíž vhodné předpoklady k jednotnému a rychlému řešení problémů.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv, zejména hladkého fungování jednotného trhu, čemuž v současnosti brání rozdílný výklad a uplatňování konceptů v oblasti DPH ze strany členských států.

- **Volba nástroje**

Vzhledem k tomu, že se mění směrnice o DPH, navrhuje se jako nástroj směrnice.

3. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá nepříznivý dopad na rozpočet EU.

4. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Navrhovaná úloha Komise, které je nápomocen výbor, by se měla zaměřit na určité oblasti, v nichž je zapotřebí jednotné uplatňování konceptů použitých v právních předpisech EU o DPH. V případě neexistence tohoto jednotného uplatňování budou přetrvávat problémy, jako je dvojí zdanění či nezdanění.

A) Prováděcí pravomoci svěřené Komisi a Radě: nový článek 397a směrnice o DPH ve spojení s novým článkem 397 směrnice

i) čl. 397a odst. 1 prvního pododstavce ve spojení s druhým pododstavcem uvedeného ustanovení a článkem 397

V článku 291 SFEU je jako obecné pravidlo stanoveno, že „jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky“, svěří tyto akty prováděcí pravomoci zpravidla Komisi a ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech Radě. Podle ustálené judikatury SDEU představují pojmy a koncepty použité ve směrnici o DPH s výjimkou několika případů, kdy je definice v samotné směrnici výslovně ponechána na členských státech, pojmy a koncepty práva Unie, jež vyžadují jednotný výklad a uplatňování⁶.

Pojmy ve směrnici o DPH, u nichž směrnice „výslovně odkazuje na právo členských států za účelem vymezení (jejich) smyslu a oblasti působnosti“, jsou ojedinělé. Jako příklady lze uvést pojmy „stavební pozemek“ a „přiléhající pozemek“ (článek 12), „fondy kolektivního investování“ (čl. 135 odst. 1 písm. g)) a „poskytnutí ubytování“ (čl. 135 odst. 2 písm. a)). Většina ostatních pojmů a konceptů použitých ve směrnici vyžaduje podle SDEU jednotný výklad a uplatňování, jež je třeba stanovit prostřednictvím prováděcích opatření, jak je stanoveno v článku 291 SFEU.

Přenesení prováděcích pravomocí Komisi je omezeno na určení smyslu určitých ustanovení směrnice o DPH. Rada si naopak ponechává své prováděcí pravomoci mimo tuto vymezenou

⁶ Viz mimo jiné rozsudek ze dne 27. listopadu 2003, *Zita Modes*, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, body 34 až 36.

pravomoc Komise. Do pravomoci Rady budou konkrétně spadat prováděcí opatření, jejichž účelem není vymezení významu pojmů uvedených v čl. 397a odst. 1 prvním pododstavci. Prováděcí opatření týkající se ustanovení v hlavě I („Účel a oblast působnosti“), hlavě VIII („Sazby“) a hlavě XIII („Odchyly“) směrnice o DPH, jež jsou pro členské státy obzvláště citlivá, rovněž spadají přímo do prováděcích pravomocí Rady. Bude na členských státech, aby přijaly příslušná pravidla týkající se záležitostí výslovně vyňatých z prováděcích pravomocí Komise v čl. 397a odst. 1 druhém pododstavci.

ii) odst. 1 první pododstavec písm. a) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava III směrnice o DPH se týká osob povinných k dani. Řada ustanovení této hlavy vyžaduje jednotný výklad, neboť význam pojmů, jež jsou v ní použity, nebyl ve směrnici o DPH svěřen vnitrostátním právním předpisům členských států: například pojem „příležitostně“ (čl. 9 odst. 2) nebo pojem „obchodní veletrhy a výstavy“ (kategorie 8 v příloze I).

Komise by naopak neměla být prostřednictvím prováděcích aktů zmocněna:

- k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila možnosti svěřené ve směrnici o DPH členským státům, nebo aby určitému členskému státu zabránila v uplatnění těchto možností, a to ve vztahu ke skupinám pro účely DPH (článek 11), osobám příležitostně povinným k dani, alternativním kritériím ke kritériím týkajícím se prvního obydlí budovy a významu pojmu „pozemek k ní přiléhající“ (článek 12) a činnostem osvobozeným od daně, které se mají považovat za činnosti vykonávané orgány veřejné moci (čl. 13 odst. 2),
- ke stanovení definice „stavebního pozemku“, jelikož směrnice výslovně odkazuje na vymezení tohoto pojmu ve vnitrostátních právních předpisech (čl. 12 odst. 3).

iii) odst. 1 první pododstavec písm. b) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava IV směrnice o DPH se zabývá zdanitelnými plněními. Je zřejmé, že pojmy použité v ustanoveních této hlavy vyžadují jednotné uplatňování: například pojem „hmotný majetek“ (čl. 14 odst. 1), „obchodní majetek“ (čl. 17 odst. 1) a „ukončení přepravy“ (čl. 17a odst. 4). Komise by však neměla být prostřednictvím prováděcích opatření oprávněna uplatnit některou z možností svěřených v této hlavě členským státům jménem určitého členského státu nebo zabránit určitému členskému státu v jejím uplatnění. Tyto možnosti se týkají pojmu „dodání zboží“ (čl. 14 odst. 3, čl. 15 odst. 2, články 18 a 19) a pojmu „poskytnutí služeb“ (čl. 26 odst. 2 a články 27 a 29).

iv) odst. 1 první pododstavec písm. c) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava V směrnice o DPH se týká místa zdanitelného plnění. Potřeba jednotného uplatňování těchto ustanovení je zde zřejmá, jelikož rozdílné výklady pojmů použitých v této hlavě ze strany členských států by s největší pravděpodobností vedly k případům dvojího zdanění či nezdanění. Jednotné uplatňování v celé Unii tak vyžadují například pojmy „přeprava nebo odeslání dodavatelem nebo na jeho účet“ (články 32 a 33), „montáž nebo instalace“ (článek 36), „první dodavatel“ a „konečný pořizovatel“ (článek 36a), „nemovitost“ (článek 47) a „restaurační nebo cateringové služby“ (článek 55).

Komise by naopak neměla být prostřednictvím prováděcích opatření zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila možnosti svěřené ve zmíněné hlavě členským státům, nebo aby určitému členskému státu zabránila v jejich uplatnění (jde například o

možnosti týkající se „skutečného použití a využití“ ve vztahu k místu poskytnutí určitých služeb).

v) odst. 1 první pododstavec písm. d) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava VI se zabývá uskutečněním zdanitelného plnění a vznikem daňové povinnosti. Ustanovení obsažená v této hlavě vyžadují jednotné uplatňování: například pojmy „postupné vyúčtování“, „postupné platby“ nebo „dodávání zboží, které probíhá po určitou dobu“ (článek 64) a pojmy „platba na účet“ a „převzetí platby“ (článek 65). Komise by však neměla být zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila možnost týkající se vzniku daňové povinnosti u dodávání zboží, které probíhá po určitou dobu (čl. 64 odst. 2 třetí pododstavec), nebo aby určitému členskému státu zabránila v uplatnění této možnosti. Totéž by platilo pro odchylky povolené členskými státy s ohledem na vznik daňové povinnosti u určitých plnění nebo určitých kategorií osob povinných k dani (článek 66).

vi) odst. 1 první pododstavec písm. e) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava VII směrnice o DPH se týká základu daně. Ustanovení obsažená v této hlavě vyžadují jednotné uplatňování: například pojmy „obchodní stupeň“, „kupní cena“ nebo „nákladová cena“ (článek 72); „protiplnění“ a „dotace přímo vázané k ceně plnění“ (článek 73); „daně, cla, dávky a poplatky“ a „vedlejší výdaje“ (článek 78) a „slevy a rabaty“ nebo „průběžné položky“ (článek 79). Komise by naopak neměla být prostřednictvím prováděcích opatření zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila kteroukoli z možností svěřených v uvedené hlavě členskými státy, nebo aby určitému členskému státu zabránila v jejím uplatnění. Komise rovněž nebude zmocněna ke stanovení podmínek a pravidel s ohledem na úpravu základu daně (čl. 90 odst. 1) nebo směnný kurz (čl. 91 odst. 2).

vii) odst. 1 první pododstavec písm. f) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava IX směrnice o DPH se týká osvobození od daně. Komise by neměla být prostřednictvím prováděcích opatření zmocněna:

- ke stanovení definic, uznání a povolení svěřených členskými státy v čl. 132 odst. 1 (jako je definice „lékařských a nelékařských zdravotnických povolání“ v čl. 132 odst. 1 písm. c) nebo uznání subjektu za subjekt „sociální povahy“ v písm. g) téhož ustanovení),
- k vymezení pojmu „fondy kolektivního investování“ (čl. 135 odst. 1 písm. g)) a stanovení podmínek a omezení týkajících se osvobození sázek, loterií a dalších forem her od daně (odst. 1 písm. i) téhož ustanovení),
- ke stanovení omezení týkajících se osvobození určitých plnění považovaných za vývoz od daně, jež směrnice svěřuje hostitelskému členskému státu (článek 151).

Komise rovněž nebude zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila kteroukoli z možností svěřených ve zmíněné hlavě členskými státy, nebo aby určitému členskému státu zabránila v jejím uplatnění. Jako příklad lze uvést možnosti týkající se osvobození služeb souvisejících s provozováním sportu nebo kulturních služeb od daně (čl. 133 druhý pododstavec), vyloučení osvobození od daně, pokud jde o pacht nebo nájem nemovitostí (čl. 135 odst. 2 druhý pododstavec), a možnost volby zdanění (článek 137) nebo rozhodnutí týkající se uplatnění některého osvobození od daně vztahujícího se na plnění související s mezinárodním obchodem (kapitola 10 uvedené hlavy).

viii) odst. 1 první pododstavec písm. g) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava X směrnice o DPH se týká odpočtu daně. Komise by neměla být zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila možnosti svěřené v uvedené hlavě členským státům, nebo aby určitému členskému státu zabránila v jejich uplatnění: jedná se například o možnosti týkající se poměrného odpočtu daně (čl. 173 odst. 2), omezení nároku na odpočet daně (v člancích 176 a 177) nebo pravidel pro uplatnění nároku na odpočet daně (články 180 a 181).

ix) odst. 1 první pododstavec písm. h) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava XI a příloha VI směrnice o DPH se týkají daňových povinností. Komise by byla například zmocněna k tomu, aby prostřednictvím prováděcích opatření vymezila pojem „účast“ (článek 192a), pojmy „stavební práce“ nebo „demolice“ (článek 199) či pojem „daňový zástupce“ (článek 204). Komise by naopak nemohla jménem určitého členského státu uplatnit možnosti uvedené ve zmíněných ustanoveních nebo zabránit určitému členskému státu v jejich uplatnění, přičemž se konkrétně jedná o možnost uplatnit přenesení daňové povinnosti (články 194 nebo 199) nebo o možnost povolit osobě povinné k dani, aby ustanovila daňového zástupce. Komise by nemohla ani definovat „daňové registrační číslo“ (článek 239), jelikož tato definice je ve směrnici o DPH přímo svěřena členským státům.

x) odst. 1 první pododstavec písm. i) ve spojení s druhým pododstavcem

Hlava XII směrnice o DPH se týká zvláštních daňových režimů. Komise by neměla být zmocněna k tomu, aby jménem určitého členského státu uplatnila kterékoliv z možností svěřených členským státům ve zmíněné hlavě, konkrétně v člancích 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369d, 369h a 369i, nebo aby určitému členskému státu zabránila v jejich uplatnění. Komise by rovněž neměla být zmocněna ke stanovení postupů pro odpočet nebo vrácení DPH, jež jsou v článku 303 svěřeny členským státům, pokud jde o zvláštní režim pro zemědělce. Komise by rovněž neměla být zmocněna ke stanovení pravidel v souvislosti s uplatněním možností obsažených v člancích 316 a 324, pokud jde o zvláštní režim pro obchodníky povinné k dani.

xi) odst. 1 třetí pododstavec

Podle čl. 291 odst. 3 SFEU „Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem formou nařízení předem stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí“. To Evropský parlament a Rada učinily prostřednictvím „nařízení o postupu projednávání ve výborech“, které bylo přijato v únoru 2011⁷.

Ačkoli z právního hlediska by normotvůrce mohl v zásadě svěřit prováděcí pravomoci Komisi, aniž by byla vyžadována kontrola ze strany členských států⁸, tato možnost není v návrhu využita. Je naopak zaveden kontrolní mechanismus svěřený výboru. To znamená, že při výkonu svých prováděcích pravomocí nemůže Komise jednat sama, neboť výkon těchto pravomocí vyžaduje v každém případě kladné stanovisko výboru. V tomto rámci se použijí pravidla obsažená v nařízení o postupu projednávání ve výborech, která se týkají přezkumného postupu.

xii) odstavec 2

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁸ Viz 6. bod odůvodnění a článek 1 nařízení o postupu projednávání ve výborech.

Pravidla přijatá Radou, která jsou v současnosti obsažena v prováděcím nařízení o DPH, zůstávají i nadále v platnosti, třebaže jsou určité prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Přesto Komise, které je nápomocen výbor, může vždy v rámci vymezené oblasti působnosti své pravomoci přijímat budoucí pravidla, která mohou mít stejnou oblast působnosti jako stávající ustanovení prováděcího nařízení o DPH, jež by v takovém případě musela Rada zrušit.

B] Nový výbor: článek 398a směrnice o DPH

Přenesení prováděcích pravomocí na Komisi v tomto návrhu v žádném případě neznamená, že členské státy Komisi při výkonu těchto pravomocí nekontrolují. Pravidla a obecné zásady týkající se mechanismů kontroly výkonu prováděcích pravomocí Komisí, kterou provádějí členské státy, jsou stanoveny v sekundárních právních předpisech, tj. v nařízení o postupu projednávání ve výborech. V případě daňových záležitostí „přezkumný postup“ stanovený v článku 5 nařízení o postupu projednávání ve výborech (v oblasti daní nelze použít „poradní postup“ uvedený v článku 4) zajišťuje, že bez souhlasu členských států v novém výboru nemůže Komise jednat. Pouze v případě kladného stanoviska výboru je Komise oprávněna přijmout prováděcí opatření; naopak v případě záporného stanoviska výboru či nevydání stanoviska není Komise zmocněna k přijetí příslušného prováděcího aktu.

Ustanovení o složení výboru a jeho předsedovi jsou přímo obsažena v článku 3 nařízení o postupu projednávání ve výborech. Výbor pro DPH si ponechává svou úlohu subjektu pověřeného přezkumem konzultací podle směrnice o DPH. Odkaz na konzultace je uveden v člancích 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238, 281, 318 a 352. Výbor pro DPH by měl mít rovněž možnost projednat jakékoli jiné záležitosti týkající se uplatňování předpisů Unie v oblasti DPH, v těchto oblastech však bude zmocněn pouze k vydávání nezávazných pokynů, jako je tomu v současnosti.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o svěřeni prováděcích pravomocí Komisi k vymezení významu pojmů použitých v určitých ustanoveních dané směrnice

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁰,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) K zajištění jednotného uplatňování práva Unie a k dodržení zásady rovnosti je v celé Unii nutné zajistit jednotný výklad pojmů, které jsou použity ve směrnici Rady 2006/112/ES¹¹ a u nichž není členským státům výslovně umožněno vymežit jejich význam a oblast působnosti.
- (2) Rozdílný výklad pojmů použitých ve směrnici 2006/112/ES pravděpodobně vede k dvojímu zdanění, přináší právní nejistotu, vytváří dodatečné náklady pro podniky a narušuje hospodářskou soutěž. Jednotný výklad těchto pojmů na úrovni Unie je rovněž nezbytný pro snadnější uplatňování směrnice 2006/112/ES správci daně a podniky.
- (3) V článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie je stanoveno, že jsou-li pro provedení právně závazných aktů Unie nezbytné jednotné podmínky, svěří tyto akty prováděcí pravomoci Komisi nebo ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech Radě.
- (4) Ke zvýšení efektivnosti rozhodovacího procesu v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) a s cílem přispět k jednotnějšímu uplatňování právních předpisů Unie v oblasti DPH by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení významu určitých pojmů použitých ve směrnici 2006/112/ES.
- (5) Prováděcí pravomoci svěřené Komisi by neměly zasahovat do posuzovací pravomoci, která je ponechána členským státům, pokud jde o přijímání opatření vnitrostátních právních předpisů, jež jsou nezbytná k provedení některých ustanovení směrnice 2006/112/ES. Je proto nutné vyjasnit oblast působnosti prováděcích pravomocí svěřených Komisi.

⁹ Úř. věst. C , , s. .

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

¹¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12. 2006, s. 1).

- (6) Prováděcí pravomoci ve zvláštních, náležitě odůvodněných případech, které se týkají podstatných záležitostí, jež jsou pro členské státy obzvláště citlivé, by měly být svěřeny Radě. To se týká zejména prováděcích opatření, která mohou být zapotřebí s ohledem na ustanovení v hlavě I („Účel a oblast působnosti“), hlavě VIII („Sazby“) a hlavě XIII („Odchyly“) směrnice o DPH.
- (7) K zajištění jednotných podmínek pro provádění příslušných ustanovení směrnice 2006/112/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení významu pojmů použitých v určitých ustanoveních zmíněné směrnice. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹².
- (8) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění jednotnějšího uplatňování právních předpisů Unie v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (9) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) článek 397 se nahrazuje tímto:

„Článek 397

Na návrh Komise může Rada jednomyslně přijmout:

- a) jakákoli opatření, která jsou nezbytná k provedení ustanovení uvedených v hlavách I, VIII, XIII a přílohách III, IV, V a X této směrnice;
- b) jakákoli opatření, která jsou nezbytná k provedení ustanovení uvedených v hlavách a přílohách této směrnice, jež nejsou zmíněna v písmenu a), pokud tato opatření nezahrnují vymezení významu v nich použitých pojmů.“;
- 2) v kapitole 1 hlavy XIV se vkládá nový článek 397a, který zní:

„Článek 397a

1. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů vymezit význam pojmů použitých v těchto ustanoveních:

- a) v případě osob povinných k dani pro účely DPH ustanovení v hlavě III a příloze I;
- b) v případě zdanitelných plnění pro účely DPH ustanovení v hlavě IV;
- c) v případě místa zdanitelného plnění ustanovení v hlavě V a příloze II;

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- d) v případě uskutečnění zdanitelného plnění a vzniku daňové povinnosti ustanovení v hlavě VI;
- e) v případě základu daně ustanovení v hlavě VII;
- f) v případě osvobození od daně ustanovení v hlavě IX;
- g) v případě odpočtu daně ustanovení v hlavě X;
- h) v případě osob povinných k dani a určitých osob nepovinných k dani ustanovení v hlavě XI a příloze VI;
- i) v případě zvláštních daňových režimů ustanovení v hlavě XII a přílohách VII, VIII a IX.

První pododstavec se nevztahuje na tato ustanovení:

- a) ustanovení, která členským státům umožňují uplatnit určitou možnost, co se týká rozhodnutí o využití této možnosti;
- b) ustanovení obsahující výslovný odkaz na pojmy, jež mají vymezit členské státy, co se týká stanovení významu těchto pojmů;
- c) ustanovení, podle nichž mají podmínky, postupy a pravidla stanovit členské státy, co se týká těchto podmínek, postupů a pravidel;
- d) ustanovení týkající se postupů uznávání a vydávání povolení ze strany členských států, co se týká těchto postupů;
- e) ustanovení o daňovém registračním čísle v článku 239.

Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 398a odst. 2.

2. Mají-li ustanovení prováděcích aktů Komise, které byly přijaty podle odstavce 1 tohoto článku, stejnou oblast působnosti jako ustanovení prováděcích opatření, jež přijala Rada v souladu s článkem 397 této směrnice ve znění směrnice Rady (EU) 2020/285*, Rada příslušná ustanovení svých prováděcích opatření zruší.“;

* Směrnice Rady (EU) 2020/285 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky (Úř. věst. L 62, 2.3.2020, s. 13).

- 3) v hlavě XIV se název kapitoly 2 nahrazuje tímto:

*„KAPITOLA 2
Výbory“;*

- 4) v kapitole 2 hlavy XIV se vkládá nový článek 398a, který zní:

„Článek 398a

1. Komisi je nápomocen výbor. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. “

Článek 2

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Radu
Předseda*